"యువర్ ఆనర్, ఈ ముద్దాయి అందమైన రాక్షసుడు — కామపిశాచి. ఈ ముద్దాయి అసలు పేరు కృష్ణమూర్తి. కాని, ఊరు కో పేరు, మనిషి దగ్గరో పేరుతో వ్యవహరించేడు. [illegible] ఇంజనీరని, డాక్టరని, గవర్నమెంటు ఆఫీసరని చెప్పి అందర్నీ చాలా చాకచక్యంతో మోసగించేడు. అతడికి అసలు ఏ ఉద్యోగమూ లేదు. అమ్మాయిల్ని వివాహం పేరిట [illegible] పెట్టుకున్నాడు. [illegible] దోపిడి [illegible] ఇతడు పంపించిన మొదటి [illegible] పెట్టుకుని, తనలా ఎంతో [illegible] వేయించగా [illegible]. ఇతడు [illegible] పత్రికలోని [illegible], ఇతని ఫోటోను చూసి ఇంతవరకు [illegible] స్త్రీలు ప్రాసిక్యూషను తరఫున సాక్ష్యం చెప్పడానికి వచ్చారు. ఇతడు వివాహమాడిన అమ్మాయిలు ఇంకెంత మంది ఉన్నారో మనకు తెలియదు. ఈ ముద్దాయి ఎందరి యువతులకు హృదయ విదారకమైన క్షోభ కలిగించేడో ఈ ఐదుగురు సాక్షుల వల్ల తెలియగలదు. అందుకే కోర్టువారి ఎదుట మొదటి సాక్షి అన్నపూర్ణను ప్రవేశ పెడుతున్నాను."

* * *

"దేవునిమీద ప్రమాణం చేసి అంతా నిజమే చెప్తాను. అబద్ధం చెప్పను. నా పేరు అన్నపూర్ణ. నేను కర్నూలులో బాంకులో క్లర్కుగా పని చేస్తున్నాను. అయిదు సంవత్సరాల క్రితం ఓ నాడు ఆనందరావనే ఇతడు ఓ డిమాండు డ్రాఫ్టును మార్చడానికి నా దగ్గరకి వచ్చాడు. నాలుగు రోజుల తరవాత సూపర్ బజార్‌లో కలిసి నన్ను పలకరించేడు. షాపింగు అయిన తరవాత హోటలుకి తీసుకువెళ్ళి కాఫీ ఇప్పించేడు. అలా మా పరిచయం మొదలైంది.

మరోనాడు బాంకు గేటు దగ్గిర ఎదురై సినిమాకు రమ్మని బలవంతం చేసి తీసుకుని వెళ్ళేడు. ఆనందరావు తన గురించి వివరాలు చెప్పేడు. అతడు గుంటూరు మెడికల్ కాలేజీలో చదివి, మెడిసిన్ పాసయి డాక్టరయ్యేడట. బొంబాయిలో [illegible] ఫార్మస్యూటికల్స్ అనే పెద్ద మందుల కంపెనీలో మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్‌గా పనిచేస్తున్నాడట. నెలకు అలవెన్సులతో కలుపుకుని వెయ్యి రూపాయల వరకు జీతం వస్తుందట! అతడి తల్లి చిన్నప్పుడే పోయిందట. తండ్రి రెండు సంవత్సరాల క్రితమే పోయేడట. అతడి అన్న అమెరికాలో ఇంజనీరుట, అతడి అక్కగారు బొంబాయిలో ఉంటున్నారని, ఆవిడ భర్త బొంబాయిలో కస్టమ్స్‌లో ఓ పెద్ద ఆఫీసరని చెప్పేడు. ఉద్యోగ రీత్యా అను కర్నూలులో ఓ నెల్లాళ్ళు మాత్రమే ఉంటానని, తరవాత నంద్యాల, ఆళ్ళగడ్డ వెళ్ళాలని చెప్పేడు. ప్రస్తుతం [illegible] హోటల్లో ఉన్నానన్నాడు.

మా పరిచయం పెరిగేకొద్దీ ఇరవై రోజుల [illegible] ప్రణయంగా మారిపోయింది. అతడు అందమైన వాడు. మంచి మాటకారి. ఓ ఆదివారం మా ఇంటికి రమ్మన్నాను. [illegible] వారి వీధిలో ఓ చిన్న ఇంట్లో నేను, నా స్నేహితురాలు [illegible] ఉంటున్నాం. [illegible] మరో బాంకులో పని చేస్తూ ఉండేది. వాళ్ళమ్మకు బాగా లేదని తెలిసి, ఓ నెల్లాళ్ళు సెలవు పెట్టి ఊరికి ఆ ముందు వారమే వెళ్ళింది. మధ్యాహ్నం పదకొండింటికి వచ్చేడు ఆనందరావు మా ఇంటికి, చేతిలో చిన్న బాగుతో. బాగు నిండా సేంపిల్ మందులు, కాగితాలు ఉన్నాయి. మందుల గురించి, తన ఉద్యోగం గురించి ఓ గంట మాట్లాడేడు. నా కో రెండు టానిక్కులు ఇచ్చేడు. కాఫీ చేసి తెస్తానని వంటింట్లోకి వెళ్ళేను. తను సహాయం చేస్తానని వెంట వచ్చేడు. పంచదార డబ్బా అందిస్తున్నప్పుడు నా చెయ్యి తగిలిందే, మెల్లగా తీసుకుని 'ఎంత అందమైన చెయ్యి!' అని పొగిడి ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. అంతలోనే గాభరాపడిపోయి, 'తొందరపడ్డాను, అన్నపూర్ణా, నన్ను క్షమించు' అని చాలా బాధపడిపోయి ముందు గదిలోకి వచ్చి కూర్చున్నాడు. అతని సంస్కారానికి ఎంతో ఆనందించేను. అతణ్ణి ఓదార్చి, కాఫీ తాగించేసరికి నాకు పావుగంట పట్టింది. చాలా ఆనందంగా ఆ నెల్లాళ్ళూ గడిచిపోయేయి. ఆనందరావుని నేను ఎంతో గాఢంగా ప్రేమించేను గాని, అతడి మనస్సుని పూర్తిగా గ్రహించలేక పోయేను.

నాకు తండ్రి లేడు. నా తల్లి అనారోగ్యవతి. నా అన్న టాటాలో పని చేస్తున్నాడు. అతడి దగ్గిరే నా తల్లి ఉంటోంది. నా కప్పటికి పాతికేళ్ళ వయస్సు. నా పెండ్లి సంగతి పట్టించుకునే వాళ్ళే లేరు. నా మట్టుకు నేను సాహసించి ఆనందరావును పెండ్లి చేసుకుంటే ఏం? అన్న ఆలోచన కలిగింది. ఆనందరావు నంద్యాలకు బస్సులో వెళ్ళిపోతూంటే నేనే అతడి చేతిని నా చేతుల్లోకి తీసుకుని త్వరగా తిరిగి వచ్చేయమని కోరాను. నేను కోరినట్టుగానే వారం రోజులు గడిచేసరికి సరాసరి నా ఇంటికే వచ్చేడు ఆనందరావు. నన్ను చూస్తేనే గాని ఉండలేక పోయేనని, అందుకే త్వరగా తన పనులన్నీ ముగించుకుని వచ్చేనని చెప్పేడు. నా మీద అతడి కున్న ప్రేమకు ఎంతో సంతోషించేను.

ఆ సాయంత్రం సినిమాకు వెళ్ళి, తరవాత హోటలులో భోజనం చేసి ఇంటికి వచ్చేం. తలుపు తాళం తీస్తూంటె ఆ రాత్రి వేళ నా కెందుకో వణుకు పుట్టింది. ముఖం కడుక్కుని బట్టలు మార్చుకున్నాక [illegible] మాట్లాడాలో తెలియని సిగ్గుపడిపోయేను. ఆనందరావు [illegible] దగ్గరకి వచ్చి, 'ఆ దేవుని సాక్షిగా ఈ నాటి నుండి మనం ఇద్దరం భార్యాభర్తలం. రేపే మనిద్దరం రిజిస్ట్రారాఫీసుకు వెళ్ళి వివాహం చేసుకుందాం' అని నన్ను దగ్గరగా [illegible] కున్నాడు. అతని స్పర్శతో నేను ఒళ్ళు మరిచేను. ఆ రాత్రి మేమిద్దరం ఒకే గదిలో గడిపేం.

మరునాడు తన మాట ప్రకారం నన్ను ఆనందరావు రిజిస్ట్రారు ఆఫీసులో పెండ్లి చేసుకున్నాడు. ఇదిగో, సార్, నా మేరేజ్ సర్టిఫికెటు. పదిహేను రోజులు చాలా హాయిగా గడిపేము. నా జీవితం ధన్యమయిందనుకున్నాను. బొంబాయి వెళ్ళి తన ఆఫీసులో పని చూసుకుని, సెలవు తీసుకుని మళ్ళీ వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిపోయేడు. ఇరవై రోజుల తరవాత చాలా దిగులుగా వచ్చేడు. చేతిలో పెట్టె కూడా లేదు. ఏమైందని అడిగితే, ట్రెయినులో నిద్రపోతున్నప్పుడు తన సూటుకేసును ఎవరో దొంగిలించేరని చెప్పేడు. ఆ పెట్టెలో తాను ఉంచిన రెండు వేల రూపాయలు, తన ఖరీదైన బట్టలు అన్నీ పోయేయన్నాడు.

అతడితో బాటు నేను చాలా విచారించేను. ఆనందరావు నన్ను హనీమూన్‌కి తీసుకుని వెళ్ళడానికని మూడు నెలలు సెలవు పెట్టి ఎంతో ఆసక్తితో వచ్చేడు. కాని, ఆ భగవంతుడు వేరే విధంగా చేసేడని ఎంతో వేదన పడ్డాడు. అతడు రావడమే నా కెంతో ఆనందంగా ఉంది. అందుచేత నేనతణ్ణి ఓదార్చి నా పేరున ఎనిమిది వేల రూపాయలు బాంకులో ఉన్నాయని, తనకి కావలసినంత వాడుకోమని కోరేను. కాని, నా డబ్బు వాడుకుందుకు చాలా సిగ్గుపడిపోయేడు. 'చూడు, అన్నపూర్ణా! ఈ సెలవు అయిపోగానే నేను బొంబాయి వెళ్ళగానే నా కోసం నువ్వు ఖర్చు చేసిన డబ్బుకు రెండింతలు వడ్డీతోసహా ఇస్తా' నన్నాడు. నేనే చివాట్లు పెట్టేను. భార్యాభర్తల దగ్గిర నాది, నీది అన్న భేదమే లేదని, నా డబ్బు అతనిదేనని, కావలసినంత [illegible] మని ప్రతిమాలేను. అప్పటి[illegible] ఆనందరావు ముఖంలో విచారం [illegible] పోలేదు.

అప్పటికే నేను చెక్ ఇచ్చేను. ఆ మూడు నెలలు మధురాతి మధురంగా గడిపేను. అప్పటికి నాకు నాలుగు నెలలు [illegible] నిండేయి. ఓ నాడు నా తల భారంగా ఉంటే తొమ్మిది గంటలకే నిద్రపోయేను. చాలా గాఢమైన నిద్ర పట్టింది. [illegible] ఆనందరావే మండిపోయేడు. నేను నిద్ర పోయే సరికి ఆనందరావు [illegible] [illegible].

[illegible] దగ్గిరగా వేసి ఉంది. గడియారం ఉంది. ఆనందరావు బట్టలుగాని, అతడికి సంబంధించిన ఏ వస్తువు [illegible] లేవు. ఏదో అనుమానం కలిగి నా బీరువా తెరిచి చూసేను. బీరువాలోని నా బంగారు నగలు, [illegible] లేవు. [illegible] ఆ ఉత్తరం [illegible] మూడు వేలు [illegible] రోజుల క్రితమే [illegible]. ఆ డబ్బు లేదు.

అప్పటికి నాకు బాంకులో మిగిలింది పదిహేను వందలు మాత్రమే. ఆ మూడు నెలల్లో ఆనందరావు [illegible] ఖర్చు పెట్టేడు. [illegible] ఎక్కడికి పోయేడో తెలియ లేదు. బొంబాయిలో ఆ మందుల కంపెనీకి వ్రాస్తే అలాంటి వ్యక్తి తమ ఆఫీసులో పని చెయ్యడం లేదని వ్రాసేరు.

మొగుణ్ణి గురించి ఏమని పోలీసులకు రిపోర్టివ్వగలను? మళ్ళీ తిరిగి వస్తే, దొంగతనం అంటకట్టే పని ఎంత లజ్జ! ఏనాటికైనా నా భర్త ఆనందరావు తిరిగి వస్తాడనే ఆశతో ఎవ్వరికీ చెప్పుకోలేక [illegible] నేను దుఃఖపడుతూ ఈ అయిదేళ్ళు గడిపేను నా కొడుకుని పెంచుకుంటూ. జడ్జీగారూ, అలా చూడండి— ఇప్పటికీ ఆ రాక్షసుడి మనస్సు కరగ లేదు. తన రక్తాన్ని పంచుకుని పుట్టిన తన కొడుకును చూసి కూడా ఏమీ చలించలేదు! ఆ చిరునవ్వు చూసేరా? అతడు మనిషేనా?

అయిదేళ్ళ తరవాత నేను సెలవు పెట్టి నా కొడుకుని తీసుకొని టాటా నగర్ వెళ్ళి, అక్కడ పదిహేను రోజులు

వధువు కావలెను

-యర్రగుంట్ల సూర్యమూర్తి

ఉండి చాలా ఆశ్చర్యపోయి, అతన్ని తమ ఇంట ఆగ్రహించి సింహాసనమిచ్చేను. మేము కొండపల్లి చేరే కొండపల్లి వ ఎదురెదో వివాహం జరుగుతూంది. స్త్రీ సహజమైన కుతూహలంతో పెండ్లి కొడుకుని, పెండ్లి కూతుర్ని చూద్దామని పెండ్లి మండపంలోకి వెళ్ళేను. అక్కడ పెండ్లి పీటల మీద ఈ ఆనందరావును చూసి కెవ్వుమని కేకవేసి, 'ఇతడే నా భర్త' అని అరిచేను. అందరూ మూగేరు. మెల్లగా జారుకుంటున్న ఆనందరావుని పట్టుకున్నారు. అప్పుడు అతడి పేరు గోపీనాథ్. తరవాత నేను స్వయంగా వెళ్ళి పోలీసులకు రిపోర్టు ఇచ్చేను. నా లాగే మోసపోతున్న ఆ స్త్రీ జీవితాన్ని కూడా నాశనం చేయకుండా ఆపేను. నా భర్త అయిన ఆనందరావు ఈ గోపీనాథ్."

"ఇక ప్రాసిక్యూషన్ రెండవ సాక్షి విచారణ."

"నా పేరు సుమలత. నాది తెనాలి. సుమారు మూడున్నర సంవత్సరాల క్రితం నేను తెనాలిలో బి. ఎ. చదువుతూండేదాన్ని. ఒక నాడు నేను కాలేజి నుండి వస్తూంటే విశ్వమోహన్ అనే ఈ ముద్దాయి నన్ను పలకరించేడు. నేను జవాబు చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయేను. మరునాడు మళ్ళీ నన్ను చూసి చిరునవ్వు చిందించేడు. నేను పట్టించుకోలేదు. ఇలా అప్పుడప్పుడు ఎదురుపడి పలకరించడమో, చిరునవ్వు పారేయడమో చేస్తూండేవాడు. నేను చికాకుపడేదాన్ని. ఆఖరికి ఓ నాడు నేను కాలేజి నుండి వస్తూంటే సాయంత్రం నా చేతిలో ఓ ఉత్తరం పెట్టి త్వరగా వెళ్ళిపోయేడు. నాకు చాలా కోపం వచ్చింది. చించి పారేద్దామనుకున్నాను గాని, ఏం వ్రాశాడో చూద్దామన్న కుతూహలంకొద్దీ పారెయ్యలేదు. ఆ రాత్రి రహస్యంగా నా గదిలో చదివేను ఆ ప్రేమలేఖని. నా అందాన్ని తెగపొగిడేడు. నా ఒళ్ళు పులకరించిపోయింది. అతడు ఎమ్. ఎ. ఫస్టుక్లాసులో పాసయ్యేడట. ఇంకా ఉద్యోగం కాలేదట! తను మధ్యతరగతి కుటుంబానికి చెందినవాడని వ్రాసేడు. నా అందాన్ని చూసి ముగ్ధుడయ్యేడట. నన్ను భార్యగా పొందని నాడు తన జన్మ వ్యర్థమట! నేను తన ప్రేమను తిరస్కరిస్తే ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడట! కనీసం నన్ను తనతో ఎప్పుడూ మాట్లాడమని ప్రార్థించేడు.

నాకేమిటో అగమ్యగోచరంగా ఉంది. మా నాన్నగారు తెనాలిలో పెద్ద వర్తకులు. మాది చాలా సంపన్న కుటుంబం. అతడెవడో నాకు తెలియదు గాని, చక్కని రూపురేఖ లున్నవాడు; విద్యాధికుడు. నాకు తెలియకుండానే చిన్న ఆకర్షణ కలిగింది.

మరునాడు మళ్ళీ అదే చోట కలిసేడు — 'నా చక్కని ప్రణయమా' అని పలకరించేడు. నేను తిరస్కారంగా చూసి రెండడుగులు ముందుకు వేసేను. అతడు గాఢంగా నిట్టూర్చి, 'నీ ప్రేమను పొందలేని నేను బ్రతికుండడమే వృథా! నాకు మృత్యువే శరణ్యం' అని వెళ్ళిపోబోయేడు. నాకు ఒక పక్క భయం, మరోపక్క జాలి కలిగాయి. 'ఏయ్, మిస్టర్! నీ పేరు?' అని అడిగేను. ఆ జాలే నా కొంప ముంచింది. ఆ నాటినుండి మా పరిచయం అభివృద్ధి చెందింది. తనకు తల్లితండ్రులు లేరని, మేనమామ ఇంట్లో ఉంటున్నానని చెప్పేడు. ఓనాడు తన ఎమ్.ఎ. సర్టిఫికేటు కూడా తెచ్చి చూపించేడు. త్వరలోనే పెద్దదైనా మంచి ఉద్యోగం దొరకవచ్చన్నాడు.

అతడికి నా యందున్న గాఢమైన ప్రేమకు చలించిపోయేను. ప్రేమ అన్న పదంలోనే తియ్యదనముంది. అందులోను చక్కని యువకుడు, బాగా చదువుకున్నవాడు, తెలివైన వాడు ప్రేమిస్తూంటే చాలా మధురంగా ఉండేది. మా ప్రేమ దినదినాభివృద్ధి చెందింది. ఇలా రెండు నెలలు గడిచేసరికి ఒకరిని విడిచి ఒకరం ఉండలేని స్థితికి వచ్చేం. పోనీ మా నాన్నగారికి చెప్పి వివాహం చేసుకుందామంటే, మా ఇద్దరి కులాలు ఒకటి కావాయె. ఆ భయంతో చెప్పలేదు. ఆఖరికి తెగించి ఓనాడు ఎవరికీ చెప్పకుండా విజయవాడ వెళ్ళి ఇద్దరం రిజిస్టర్డు మారేజి చేసుకున్నాం. తెనాలి తిరిగి వచ్చేం. మా వాళ్ళకు ఏమీ చెప్పవద్దన్నాడు. తనకు త్వరలోనే హైదరాబాదులో ఉద్యోగం దొరుకుతుందని, అప్పుడు మేము మా ఇల్లు అవీ ఏర్పరుచుకున్న తరవాత మా వాళ్ళకు, తన వాళ్ళకు చెప్పవచ్చని అన్నాడు. సరే నన్నాను.

కొన్నాళ్ళు మేము దొంగతనంగా కలుసుకుంటుండే వాళ్ళం. ఆఖరికి ఓ నాడు విశ్వమోహన్ ప్రయాణం వచ్చి

నేను నాలుగు వేల విలువచేసే నా నగల్ని మా నాన్నగారి బీరువాలోని నాలుగు వేల రూపాయల్ని తీసుకున్నాను. ఆ పైన మేము హైదరాబాదు పారిపోయేం. అక్కడకు చేరిన వారం రోజుల తరవాత నేను నిద్రపోతూంటే ఆ అద్దె కొంపలో నన్ను వదిలేసి, నా నగల్ని, నా డబ్బును తీసుకుని పరారై పోయేడు. నా పర్సులో మాత్రం రైలు ఖర్చుల నిమిత్తం ఓ నూరు రూపాయలు ఉంచి పోయేడు—రాస్కెల్! నేను ఏడుస్తూ చేసేదేమీ లేక నా తల్లి తండ్రుల దగ్గిరకి చేరేను. నన్ను నాలుగు తన్ని ఇంట్లోకి రానిచ్చేరు. ఈ దుర్మార్గుడు ఇలా నన్ను మోసగించేడు. ఇతడు పరమ కిరాతకుడు — వీణ్ణి శిక్షించండి, సార్.''

ప్రాసిక్యూషన్ మూడవ సాక్షి సరస్వతి కథనం:

"నా పేరు సరస్వతి. నేను శ్రీకాకుళంలో ఓ హైస్కూలు టీచరుగా పని చేస్తున్నాను. రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఒక రోజున ఈ ముద్దాయి భానుమూర్తి మా స్కూలుకి వచ్చేడు ఏడేళ్ళ పిల్లను వెంటపెట్టుకుని. ఆ పిల్ల తన బంధువుల అమ్మాయని, ఆ అమ్మాయి తండ్రి కలకత్తాలో పనిచేస్తున్నాడని, అందుకే తను ఆ పిల్లను ఎడ్మిట్ చేయడానికి వచ్చేనని చెప్పేడు. అదే మా మొదటి పరిచయం. రెండు రోజుల తరవాత స్కూలునుంచి నేను ఇంటికి పోతుంటే త్రోవలో ఎదురుపడి పలకరించి వెళ్ళి పోయేడు. వారం రోజుల తరవాత బజారులో కలిసి ఎంతో కలివిడిగా మాట్లాడేడు. మీరే చూస్తున్నారు కదా, మనిషి అందమైనవాడు, మంచి మాట నేర్పరి. అనుకోకుండా నాకు ఎదురుపడినట్లు నటించి నా పరిచయం అభివృద్ధి చేసుకున్నాడు. ఓ నాడు ధైర్యం చేసి నన్ను సినిమాకు రమ్మన్నాడు. కాదనలేక పోయేను.

నా తండ్రికి పక్షవాతం. నా తండ్రి, తల్లి, నా చిన్న తమ్ముడు, నేను గుడివాడలో మా స్వంత ఇంటిలో ఒక భాగం అద్దెకిచ్చి, మరో భాగంలో ఉంటూండే వాళ్ళం. నా కప్పుడు ఇరవై ఆరు సంవత్సరాల వయస్సు. భానుమూర్తి నన్ను బాగా ఆకర్షించేడు. ఆ నాటి సినిమానుంచి మా స్నేహంమెల్లగా ప్రేమలోకి మారింది. ఆదివారాలు ఎవరికీ చెప్పకుండా అరసవిల్లి, శ్రీకూర్మం వెళ్ళేవాళ్ళం.

భానుమూర్తి కాకినాడలో ఇంజనీరింగు పాసై ఢిల్లీలో ఓ పెద్ద కంపెనీలో ఇంజనీరుగా పనిచేస్తున్నాడట! భానుమూర్తికి తల్లి లేదట. తండ్రి ఢిల్లీలోనే గవర్నమెంటు ఆఫీసరు. భానుమూర్తి, ఒక చెల్లెలు మాత్రమే ఆయన సంతానం. ఆ చెల్లెలు ఢిల్లీలోనే హైస్కూల్లో చదువుతున్నదట.

ఓ నాడు కళింగపట్నం వెళ్ళి సముద్రం ఒడ్డున కూర్చున్నాం. నా ఒడిలో తల పెట్టి పడుకున్నాడు. ఏవేవో తియ్యని కబుర్లు చెప్పేడు. తన జన్మస్థలం రాజమండ్రి అన్నాడు. తనకు ఎనిమిది వందలు జీతం వస్తున్నదన్నాడు. అరసవిల్లిలో ఎవడో స్నేహితుడికి పెండ్లంటే వచ్చేనని, నన్ను స్కూల్లో చూసిన తరవాత తన మనస్సుని కోల్పోయేనని, నా అందానికి సమ్మోహితుడనయ్యేనని, అందుకే తన సెలవును పొడిగించి శ్రీకాకుళంలో ఉండిపోయేనని చెప్పేడు. ఆ మాటలన్ని నా చెవులకు సంగీతంలా వినిపించేయి. నన్ను తప్పక పెండ్లాడతా నన్నాడు. తనని పెండ్లాడమని నన్ను బతిమిలాడేడు. తన తండ్రికి ఆ మరునాడే ఉత్తరం వ్రాసి, మా పెండ్లికి ఎలాగైనా ఒప్పిస్తా నన్నాడు. అతడి ప్రేమకు పరవశించి అతడి బాహువుల్లో ఒదిగిపోయేను.

ఆ మరునాడే ఢిల్లీలో ఉన్న తన తండ్రికి ఉత్తరం వ్రాసేడు. వారం రోజుల తరవాత జవాబు వచ్చింది. ఆ ఉత్తరం నాకు చూపించేడు. కట్నం ఎనిమిది వేలకు తక్కువైతే ఒప్పుకునేది లేదని దాని సారాంశం. నాగావళి ఒడ్డున కూర్చుని మే మిద్దరం చాలా తర్జన భర్జన పడిన తరవాత ఓ నిర్ణయానికి వచ్చేం. భానుమూర్తి తన బాంకులో ఉన్న డబ్బు మూడు వేలు రహస్యంగా తేవడానికి, నేను మా ఇంటిని తనఖా పెట్టి అయిదు వేలు తేవడానికి నిర్ణయించుకున్నాం. మొత్తం ఎనిమిది వేలు తన తండ్రికి పెండ్లినాడు ఇవ్వడానికి, పెండ్లి అరసవిల్లిలో చాలా సింపుల్‌గా చేయడానికి ఒప్పందం చేసుకున్నాం. తరవాత తనకు సెలవు దొరకక పోవచ్చు కనక మరో పదిహేను రోజులలో ఉన్న ముహూర్తాన్నే మేము నిశ్చయించుకున్నాము.

పెండ్లి అయిన తరవాత భానుమూర్తి నన్ను హనీమూన్‌కి తీసుకుని వెళ్ళి, తిరిగి వచ్చిన తరవాత తనతో ఢిల్లీ తీసుకు వెళతా నన్నాడు. అంతా ఏర్పాటయింది. భానుమూర్తి ఢిల్లీకి వెళ్ళి, సెలవు పొడిగించి, తన తండ్రిని తీసుకుని వచ్చేడు. వాళ్ళ చెల్లెలికి పరీక్షలు కనక రాలేక పోయిం దన్నాడు.

విజయ్ ఎన్నో కారణాల వలన అన్ని కాలాలకు అత్యుత్తమమైనది.

భారతదేశంలో తయారైన మొట్టమొదటి ఆటోమేటిక్ ఇస్త్రీపెట్టె - ఇప్పటికీ లక్షలాది ప్రజలకు ప్రీతిదాయకమైనది.

ముఖ్యమైన లక్షణాలు:

- డబుల్ క్రోమియం ప్లేటింగ్ - దీర్ఘ కాలపు మన్నికకు
- ఆధునిక పద్ధతిలో రూపొందించబడినది.
- క్రమబద్ధంగా వేడిచేసే ఎలిమెంట్
- వేడినుండి, కరెంట్‌నుండి సంపూర్తిగా మీ చేతిని రక్షించే హేండిల్
- సులభంగా చూడటానికి వీలైన డయల్
- శ్రేష్ఠమైన థర్మోస్టాట్ - సరైన వేడిని ఇవ్వటానికి
- ఏమాత్రం వేడి నష్టమవకుండా ఉండటానికి - ప్లాస్టిక్ పాదాలు

విజయ్ తయారుచేసే ఇతర మోడల్స్:
ఆటోమేటిక్ - VA74 మరియు VA76
ఆటోమేటిక్ కానివి - VNA75, VNA76, VNA77

విజయ్ కిన్ని ముఖ్యమైన ఎలక్ట్రికల్ వస్తువులను విక్రయించే షాపులలో లభ్యమవుతుంది.

అసోసియేటెడ్ మార్కెటింగ్ ఏజెన్సీస్
ఎ.ఎమ్.పి. హౌస్, షాపూర్‌బాగ్,
5-9-88/1. ఎ క్వి ని చాపల్ రోడ్,
హైదరాబాద్-500 001.

విజయ్ - కుటుంబమునకొక మిత్రుడు.

ఈ లోగా మా అమ్మ ఆ ఇంటిని ఆరు వేలకు తనఖా పెట్టి ఓ వెయ్యి రూపాయలు పెండ్లి ఖర్చులకని ఉంచి, మిగిలిన అయిదు వేలు నా చేతిలో పెట్టింది. నేను ఆ డబ్బును భానుమూర్తి కిచ్చేను. నేను చూస్తూండగానే ఓ పెద్ద కవరులో ఆ డబ్బు ఉంచి, నేను ఇచ్చిన డబ్బును ఆ కవరులోనే ఉంచి, పెండ్లి నాటి ఉదయానే ఆ కంట్రీ [illegible] కిచ్చేడు. ఏ ఆర్భాటము లేకుండా పెండ్లి జరిగిపోయింది. పెండ్లైన మరునాడే సెలవు లేదని చెప్పి ఆ కంట్రీ ఉనే పెద్ద మనిషి వెళ్ళి పోయేడు.

మూడు రోజుల తరవాత నేను, భానుమూర్తి హనీమూన్ కి మద్రాసు వచ్చేం. అక్కడి నుంచి బెంగుళూరు, ఆ పైన ఊటీ వెళ్ళి మూడు వారాల తరవాత శ్రీకాకుళానికి తిరిగి వచ్చేం.

అప్పటికి ఆషాఢం వచ్చేసింది. కొత్త కోడలు ఆషాఢంలో అత్తవారి గడప తొక్కడం మంచిది కాదని, శ్రావణంలో తను వచ్చి తీసుకుని వెళతానని చెప్పి వెళ్ళి పోయేడు. అంతే, ఈ రెండు సంవత్సరాలూ ఒక ఉత్తరం లేదు. మనిషి రాలేదు. భానుమూర్తి చెప్పిన కంపెనీకి ఉత్తరం వ్రాస్తే, అట్లాంటి కంపెనీ ఢిల్లీలో లేదని ఉత్తరం తిరిగి వచ్చింది. మాకు ఆఖరికి మిగిలింది పెండ్లికని చేసిన ఆరువేల అప్పు. ఆ దుష్టుడి జ్ఞాపకాలు. ప్రతిరోజూ అతడికోసం ఎదురుచూసి, చూసి ఎంత వేదనకు గురయ్యేనో ఆ భగవంతుడికే తెలుసు. అతడు మనిషికాడు, పశువు.''

ప్రాసిక్యూషన్ ఆఖరు సాక్షి పద్మావతి కథనం!

''నా పేరు పద్మావతి. మాది చోడవరం. నేను స్కూలు ఫైనల్ పాసయేను. నా తల్లి పోయింది. నా తండ్రి, అన్నయ్య, వదిన, పిల్లలతో కలిసి ఉండేదాన్ని. నా తండ్రి నా పేర మూడెకరాల భూమి వ్రాసేడు. నా పెండ్లికి ఎనిమిది వేల రూపాయల కట్నం కూడా ఇస్తానన్నాడు గాని, నేనంత రూపసిని కాను. కనక, మంచి సంబంధం ఏదీ రాలేదు. ఈ లోగా వార్తాపత్రికలో ఓ అడ్వర్టయిజ్మెంటు పడింది. 'హైదరాబాదులో ఫుడ్ కార్పొరేషనులో ఆఫీసరుగా పని చేస్తున్న [illegible] సంవత్సరాల వయస్సు కలిగి, [illegible] డాయు కుటుంబానికి చెందిన లక్షణమైన వధువు కావలెను.'

మా నాన్నగారు మా స్థితిగతులన్నీ తెలియజేస్తూ జవాబు వ్రాసేరు. వారం రోజుల తరవాత పిల్లను చూస్తానని ఈ పెండ్లికొడుకు గోపీనాథ్ వచ్చేడు. నన్ను చూసేడు. నచ్చేనని మా వాళ్ళకు చెప్పేడు. తనకు తల్లితండ్రులు లేరని, తను ఏకాకి అని చెప్పేడు. తన తల్లి బ్రతికి ఉన్నప్పుడు సింహాచలం నృసింహస్వామి అంటే గాఢ భక్తితో ఉండేదని, అందుకే ఆ దేవుని సమక్షంలో నిరాడంబరంగా వివాహం జరగాలని కోరేడు.

మా ఇంటికి వచ్చిన ఫుడ్ కార్పొరేషన్ ఇన్స్పెక్టర్ తో ఇక్కడి ఆఫీసు భోగట్టాలను గురించి మాట్లాడేడు. మా నాన్నగారితో వేరు వేరు పంటల గురించి, ధాన్యాలను గురించి, వాటి ధరలను గురించి ఎంతో వివరంగా పరిజ్ఞానంతో మాట్లాడేడు. మనిషి అందంగా, హుందాగా ఉన్నాడాయె. ఎవరికీ ఎట్టి సందేహం కలగలేదు. మా వాళ్ళందరూ [illegible] అందమైన వాడు, ఇంటి పెద్ద అల్లుడుగా [illegible] ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యేరు. నా సంతోషానికి అవధుల్లేవు!

ముహూర్తం పెట్టి తనకు తెలియజేయమని తన మద్రాసు ఎడ్రసిచ్చి వెళ్ళిపోయేడు. ఆ ఎడ్రసు ఏమిటంటే— డి. గోపీనాథ్, పర్చేజ్ ఆఫీసరు, దామోదర రెడ్డి స్ట్రీటు, త్యాగరాయనగర్, మద్రాసు.

మా వాళ్ళు ముహూర్తం పెట్టి ఆ ఎడ్రసుకు వ్రాస్తే మూడు వారాల తరవాత—పెండ్లి రెండు రోజులున్నదనగా వచ్చేడు. రాగానే కట్నం డబ్బు ముందుగానే తీసుకున్నాడు. నన్ను, మా అన్నయ్యను వెంటపెట్టుకుని విశాఖపట్నం వెళ్ళి రెండు వేలు పెట్టి నగలును, [illegible] పట్టు చీరలను, మా నాన్నకు, అన్నయ్యకు, వదినకు ఖరీదైన బట్టల్ని [illegible] ఖర్చు చేసి కొన్నాడు. అన్నీ నా పెట్టెల్లో(?).

పెండ్లైనాడు అందరం చాలా ఆనందంతో సింహాచలం చేరేం. తరవాత కథ మీ అందరికీ తెలిసినదే. అన్ని [illegible] చెప్పింది కదా! భగవంతుని [illegible] అని, అప్పన్న [illegible] దయవల్ల [illegible] గడిచి, బహుభార్యలు కలిసిన

గ్రాము: "కామాక్షి సిల్క్స్" ఫోన్: 77375

సంక్రాంతికి ప్రత్యేక రిబేటు

15—1—77 వరకు 10% + 10% రిబేటు ఇవ్వబడును

స్త్రీల సౌందర్యపోషణకు తగిన అసలైన వెండి జరీతో తయారైన

కంచి పట్టు చీరలు, లంగాలు

మంచి ధరలకే విజయవాడ బ్రాంచిలో లభించును.

అసలైన వెండి జరీతో తయారైయిన సేలం పంచెలు, కండువాలు, రెక్కచాపులు, చీరలు

సేలం ధరలకే మా విజయవాడ బ్రాంచిలో లభించును.

కంచి కామాక్షమ్మ పట్టు చేనేత కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ లిమిటెడ్ - G. 1612

హెడ్డాఫీసు: 168-ఎ, గాంధీ రోడ్డు, కంచి.

బ్రాంచీలు: పసిడు వీధి, ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-520002. ★ 27, 2-వ అగ్రహారం, సేలం-1.

1—1—77 నుండి 10—2—77 వరకు జరిగే హైదరాబాదు ఎగ్జిబిషన్ లో మా స్టాలును దర్శించండి.

కె. ఎన్. పార్థసారథి, అధ్యక్షులు.

టి. ఇ. జ్ఞానసుందరం, బి.ఏ., కార్యదర్శి.

RAVIKE

ఈ మోసగాడిచేత ఫ్రస్ట్రే కట్టించుకో కుండా బయట పడ్డాను. జడ్జిగారూ, ఇతణ్ణి కఠినంగా శిక్షించాలి. అప్పుడే మా అందరికి మనశ్శాంతి."

* * *

"ప్రాసిక్యూషన్ ప్రవేశ పెట్టిన సాక్ష్యాల వల్ల, ముద్దాయి అన్ని నేరాల్ని ఒప్పుకోవడం వల్ల ఋజువైందేమంటే, కృష్ణమూర్తి అను పేరుగల ఈ ముద్దాయి పలువురి స్త్రీలను మోసగించి, ఒకరి తరవాత మరొకరిని వివాహం చేసుకొని, వాళ్ళను దోచుకుని పరారైనాడని. అందు చేత ఇతణ్ణి ద్రోహిగా నిర్ణయించి నాలు గేళ్ళు కఠినకారాగార శిక్షను విధిస్తున్నాను. ఈ సాక్ష్యాల వల్ల కృష్ణమూర్తి అనే పేరు గల ఈ ముద్దాయి మొట్టమొదట అన్నపూర్ణ అనే యువతిని వివాహం చేసుకున్నాడని నిరూపించబడినది కనుక ఈ వివాహమే శాస్త్ర సమ్మతమైన వివాహమని, తరువాత జరిగిన వివాహాలు చెల్లనేరవు కనుక ఆ వివాహాలను ఇందు మూలంగా రద్దు చేయడమైనది."

అన్నపూర్ణ ఆవేశంతో లేచింది. "సార్ — ఈ దుర్మార్గుడు చేసిన ఘోర మైన నేరాలకు ఇంత చిన్న శిక్షతో వదిలివేయడం ఏమాత్రం సబబుగా లేదు! ఇన్ని సంవత్సరాలూ నాకు క్షోభను కలి గించిన ఇతణ్ణి కోర్టు వారు క్షమించినా నేను క్షమించను. ఇతడి ప్రాణాల్ని తియ్యనిదే వదలను."

జడ్జిగారు తీవ్రంగా ఓసారి అన్న పూర్ణను చూసి ఏదో అనబోయి, మళ్ళీ విరమించుకుని సాలోచనగా చిరు నవ్వు నవ్వి వెళ్ళిపోయేరు.

* * *

జడ్జిగారి ఛాంబరులో జడ్జిగారి స్నేహితుడైన పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ చంద్రశేఖరం అన్నాడు — "ప్రభాకరం గారూ! కొంపదీసి ఈ అన్నపూర్ణ ముద్దాయి కృష్ణమూర్తిని నాలుగు సంవత్సరాల తరవాత జైలునుండి విడు దల కాగానే చంపేయదు కదా?"

జడ్జి నవ్వుతూ — "అలా ఎప్పటికీ జరగదు. యుగయుగాల నుంచి పురు షుడు స్త్రీని మోసగిస్తూనే ఉన్నాడు. పురుషుడు వంచకుడు అని తెలిసికూడా స్త్రీ పురుషుణ్ణి విశ్వసిస్తూనే ఉంది. ఈ కృష్ణమూర్తి జైలు నుండి విడుదల కాగానే అన్నపూర్ణ ఇంటికి వెళతాడు. వీడు ఆ నాలుగేళ్ళ కోసం ఎన్నో ఆఖరి సారి చూపిన చూపే చెపుతుంది ఆ కథ. ఆ ఇంటికి వెళ్ళి, 'అన్నపూర్ణా, నన్ను క్షమించు, నా బాధ్యతైన నీతోను, నా కొడుకుతోను ఇన్నాళ్ళు ఉండలేకపోయా' అని ప్రాధేయపడి, పశ్చాత్తాప పడి నట్లు రెండు కన్నీటి చుక్కలు రాల్చగానే వెన్నలా కరిగిపోయి, అతడి చేతిలో వాలి పోతుంది. అందుకే స్త్రీని అబల అంటారు. ఆ బలహీనతే ఆడదాని దౌర్బల్యాన్ని తెలుపుతుంది! *

వైద్య విజ్ఞానం

మధుమేహంలో ముందు జాగ్రత్తలు

మధుమూర్తి కథా, మధుసూదన రావు కథా చదివినాక మనం నేర్చుకో వలసిన నీతి ఏమిటంటే, మనం మధుమేహం విషయంలో కొన్ని ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి.

మొట్టమొదట మధుమేహం వ్యాధి నిర్ణయము ప్రారంభ దశలోనే జరగడానికి ప్రతి వ్యక్తీ అడపా దడపా కనీసం ఏడాది కొకసారైనా మూత్ర పరీక్ష చేయించుకోవాలి. తల్లో, తండ్రో, తాతో, ముత్తాతో మధుమేహ రోగి అయి ఉంటే ఇది మరీ ముఖ్యం. అతి దాహం, అతి ఆకలి, అతి మూత్రం వగైరా లక్షణాలు పొడసూపితే తప్పక జాగ్రత్త వహించాలి. రణాలూ, గాయాలూ మానకుండా వేధిస్తున్నా కూడా మూత్ర పరీక్షా, రక్త పరీక్షా అవసర మవుతాయి.

వంశ చరిత్రలో మధుమేహం ఉంటే కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే మధు మేహం అవతరణ కాలాన్ని కొన్నేళ్ళు వాయిదా వేయవచ్చు. ఆహారంలో పిండి పదార్థాలూ, కేలరీలూ తక్కువ చెయ్యాలి. మనిషి వయసుకూ, ఎత్తుకూ తగ్గట్టు ఎంత బరువు ఉండాలో అంచనా వేసి దానికి అవసరమైన ఆహార పరిమాణాన్ని నిర్ణయించుకోవాలి కానీ, మనిషి ఉండే యథార్థమైన బరువుకు అవసరమైన ఆహారాన్ని పుచ్చుకో కూడదు. చక్కెర, అరటిపండ్లు, ఉర్లగడ్డలు లాంటివి తగ్గించాలి. ఆకుకూరలూ, పాలూ, చక్కెర లేని కాఫీ, టీ పానీయాలూ, ఖార్కోల్ బిస్కట్లూ లాంటివి పుచ్చుకుని పొట్ట నింపుకోవాలి. ఇలాంటి ఆహారం పుచ్చు కుంటూ వ్యాయామం చేయాలి. ఈ రెండింటి వల్లా మధుమేహాన్ని కొంత వరకూ వాయిదా వేయవచ్చని శాస్త్ర జ్ఞులు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

"దొందూ దొందే" అన్నట్లు ఆడా మగ ఇద్దరూ మధుమేహం రోగులు కాకూడదు. ప్రత్యక్షంగా ఇద్దరు మధు మేహం ఉన్న వ్యక్తులు వివాహం చేసుకో కూడదు. మధుమేహం అనువంశిక వ్యాధి కాబట్టి, వీలైతే వధూవరుల వంశ వృక్షాల వివరాలు సేకరించి జాగ్రత్త వహిస్తే, ఈ వ్యాధి నిరోధం కొంత వరకు సాధ్యపడవచ్చు.

మధుమేహం మనిషి తీపి తిన కూడదు. అంటే కార్బోహైడ్రేటులు ఎక్కువ పనికిరావు అని అర్థం. కార్బో హైడ్రేట్లు లేని సాఖరిన్ లాంటి తీపి పదార్థాలు పుచ్చుకోవచ్చు. అందుకనే వీరు చక్కెరకు బదులు సాఖరిన్ వాడుకో వచ్చు.

చాలా కాలం నుంచీ ఉన్న మధుమేహం నరాల మీద దెబ్బ తీస్తుంది. నరాల

డాక్టర్ గుంటుపల్లి రాధాకృష్ణమూర్తి

బలహీనత రాకుండా కాపాడుకోవటానికి బి-విటమిను అవసరం. దీనిని విరోధించ టానికి బి-కలిసిన బి-కాంప్లెక్సు బిళ్ళలు రోజూ విధిగా పుచ్చుకోవాలి. నరాల బలహీనత లక్షణాలు తలచూపిన తరవాతయితే ప్రత్యేకంగా బి-కూడా మాత్రల రూపంలోనో, ఇంజెక్షన్ల రూపంలోనో తీసుకోవలసి ఉంటుంది.

ఈ వ్యాధి నరాల మీదే కాకుండా రక్త నాళాల మీదకూడా ప్రభావం కలిగి ఉంటుంది. దీని ప్రభావం ముఖ్యంగా కళ్ళలో కనబడుతుంది. ముందు జాగ్ర త్తలు తీసుకోకపోతే కంటి చూపు పోయే ప్రమాదంకూడా ఉంటుంది. గుండె కండరాలలోని రక్తనాళాలలోకూడా లయ దుగా మార్పులు రావచ్చు. ఆహారంలో కొవ్వు పదార్థాల పరిమాణం చాలా వరకూ తగ్గించాలి.

చికిత్స విషయంలోకూడా కొన్ని మెలకువలు తెలుసుకోవాలి. వీలైనంత వరకు ఆహారంలో మార్పులు చేసుకుని, వ్యాధిని తగ్గించుకునేటట్లు చూసు కోవాలి. కేవలం ఆహారం మార్పుల వల్లే తగ్గని పక్షంలో డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ కొద్ది మోతాదులో ఇచ్చి కంట్రోల్ చేస్తారు. ఇన్సులిన్ ఆ మోతాదులో యావజ్జీవి తమూ పుచ్చుకుని తీరవలసిందే. రక్త నాళాల లోనూ, కళ్ళలోనూ మార్పులు రాకుండా ఉండటానికి మధుమేహానికి వచ్చే రకరకాల మాత్రల కంటే ఇన్సులినే శ్రేయస్కరమని చాలా మంది శాస్త్ర జ్ఞుల అభిప్రాయం. ఇన్సులిన్ మనిషికి ఎంత మంచిని చేకూరుస్తుందో, మోతాదు మారితే అంత చెప్పనలవిగాని హాని కలుగుతుంది. కాబట్టి నేర్చుకుని స్వయంగా ఇంజెక్షన్ చేసుకునే వారు ఇన్సులిన్ డోసు విషయంలో చాలా జాగ్రత్త వహించాలి. ఇన్సులిన్ ఎలా ప్రారంభించాలో, అలాగే ప్రశాంతత పొందాలో. ఇన్సులిన్ తీసుకునే వారు ఎల్లప్పుడూ జేబులో చక్కెర పొట్లమో, పిప్పరమెంటు బిళ్ళలో ఉంచుకోవాలి. ఆహారం చాలక, రక్తంలోని చక్కెర పరిమాణం తగ్గిపోతే తల తిరిగినట్లు ఉండటం, నీరసంగా ఉండటం, చెమటలు పోయటం లాంటి లక్షణాలు పొడసూపితే వెంటనే కొంచెం చక్కెర తినాలి. లేకపోతే ఏదైనా ఆహారం పుచ్చుకోవాలి. డైరీలో మొదటి పేజీలో 'డయాబెటిక్' అని రోజూ తీసుకునే ఇన్సులిన్ డోసు యూని ట్లనీ సూచన ఉండాలి. ఇలా ఉంటే ఒక వేళ అనుకోకుండా స్పృహ తప్పి పడిపోయినా డాక్టరు చికిత్స చేయటానికి సులభంగా ఉంటుంది.

మధుమేహం రోగికి అమిత వాత్స ల్యంతో వచ్చే దొంగాట బ్లడ్ ప్రెషర్. కాబట్టి అప్పుడప్పుడూ బ్లడ్ ప్రెషర్ ఎంత ఉందో చూసుకుంటూ, ఎక్కువగా ఉంటే తగిన చికిత్స చేయించుకుంటూ జాగ్రత్త పడాలి.

వీలైనంత వరకూ గాయాలు తగల కుండా చూసుకుంటూ ఉండాలి. గాయాలు తగిలినప్పుడూ, ఆపరేషను అవసరమైనప్పుడూ మధుమేహాన్ని గురించి ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. డాక్టర్లు మధుమేహాన్ని కంట్రోల్ చేసే కాలంలో రోగులు ఆపరేషను చేయించుకోవటం మంచిది.

మధుమేహాన్ని గురించి ఎంత ఎక్కువ తెలుసుకుంటే, మధుమేహం రోగి అంత ఎక్కువ కాలం జీవించగలడు అని ప్రఖ్యాత మధుమేహ విజ్ఞాన విశారదుడు డాక్టర్ లారెన్స్ అన్నాడు. నిజమే మరి! గయ్యాళి గంగమ్మను గురించి అంత ఎక్కువ తెలుసుకోబట్టే గంగన్న తన జీవితాన్ని పూల బాట చేసుకో గలిగాడు. *

అసలైన ప్రజాస్వామ్యానికి సరైన ప్రతినిధి మన ఇంట్లో తిరుగుతున్న చిన్న పాప.

—శ్రీ